خبر

غیبت آژانس‌های ادبی ایرانی در یازدهمین دوره فلوشیپ ناشران در استانبول

مدیر کارگزاری ادبی پُل با اشاره به اینکه در این دوره ۶ آژانس ادبی ایرانی برای شرکت در فلوشیپ استانبول تقاضا داده بودند، توضیح داد: متاسفانه همه تقاضاها با رایزنی آژانس ادبی اینتروتما (یکی از مجریان فلوشیپ استانبول) رد شد.

مجید جعفری‌اقدم در گفت‌وگو با ایرنا، درباره یازدهمین دوره فلوشیپ(نشریاری) ناشران در استانبول توضیح داد: این رویداد فرهنگی در ۲۱ بهمن ۱۴۰۴ با حضور ۹۰ موسسه انتشاراتی و آژانس ادبی از ترکیه و بیش از ۱۰۰ ناشر و آژانس ادبی از دیگر کشورها افتتاح شد. کشور اندونزی مهمان ویژه این دوره فلوشیپ است که با ۱۵ ناشر و آژانس ادبی در این رویداد شرکت کرده است.به گفته مدیر کارگزاری ادبی پُل این رویداد سه روزه که توسط اتحادیه ناشران ترکیهTBYM با حمایت وزارت فرهنگ و گردشگری سازماندهی شده است، میزبان صدها ناشر و آژانس ادبی از ۷۳ کشور است که برای خرید و فروش کپی رایت کتاب ها و دیگر همکاری های فی‌مابین گفت‌وگو خواهند کرد.

این برنامه در سه روز کاری اجرا می شود.

جعفری‌اقدم درباره ناشرانی که از ایران در این دوره از فلوشیپ شرکت کردند، اعلام کرد: انتشارات سفیر اردهال، آمه، ایرانبان، براق و نخل سبز ناشران ایرانی حاضر در این رویدادهستند.

مدیر کارگزاری ادبی پُل با اشاره به اینکه در این دوره ۶ آژانس ادبی ایرانی برای شرکت در فلوشیپ استانبول تقاضا داده بودند، توضیح داد: متاسفانه همه تقاضاها با رایزنی آژانس ادبی اینتروتما (یکی از مجریان فلوشیپ استانبول) رد شد و فلوشیپ استانبول امسال به هیچکدام از آژانس های ادبی از ایران اجازه حضور در این برنامه را نداد. این در حالی است که نخستین دوره نشریاری در تهران در نتیجه دیدار مسئولان با مدیران آژانس ادبی و شبه دولتی اینتروتما در ترکیه برگزار شد.او با اشاره به اینکه در این دوره از فلوشیپ میز ندارد، ادامه داد: من در مراسم افتتاحیه شرکت کردم، درخواست من هم رد شده است.

جشنواره فجر امسال، فیلم‌های خوب کم نداشت

منتقد سینما گفت: اگر فیلم خوب را اثری بدانیم که مخاطب پس از پایان جشنواره هم انگیزه داشته باشد آن را در اکران عمومی ببیند و کسانی که فیلم را در جشنواره دیده‌اند آن را به دیگران توصیه کنند و مخاطبان عام نیز با این منطق به آن توجه کنند، به نظر من جشنواره امسال، فیلم‌های خوب کم نداشت.

محمد صالح سلطانی، منتقد سینما در گفت‌وگو با ایمنا اظهار کرد: امسال تعداد فیلم‌های خوب در جشنواره کم نبود. اگر فیلم خوب را اثری بدانیم که مخاطب پس از پایان جشنواره هم انگیزه داشته باشد آن را در اکران عمومی ببیند و کسانی که فیلم را در جشنواره دیده‌اند آن را به دیگران توصیه کنند و مخاطبان عام نیز با این منطق به آن توجه کنند، به نظر من امسال جشنواره فیلم‌های خوب کم نداشت. در مجموع می‌توان گفت تعداد فیلم‌های با کیفیت کم نبود، هرچند تعداد فیلم‌های ضعیف هم قابل توجه و حضورشان آزاردهنده بود.

او افزود: در ابتدای جشنواره، در آیین‌نامه منتشرشده اعلام شده بود که ۲۲ فیلم در جشنواره امسال به نمایش درمی‌آید، اما در میانه راه به دلایلی این تعداد به ۲۳ فیلم افزایش یافت. به نظر من این تصمیم یک اشتباه جدی در دبیرخانه جشنواره بود. اگر جشنواره با همان ۲۲ فیلم برگزار می‌شد، احتمالاً تعداد فیلم‌های ضعیف بسیار کمتر می‌شد و جشنواره با کیفیت بهتری برگزار می‌شد، با این حال در شرایط فعلی نیز تعداد فیلم‌های خوب قابل توجه بود.

این کارشناس سینما ادامه داد: درباره سیر جشنواره باید گفت که شاید در گذشته جشنواره فجر ویترین سینمای ایران بود و تمامی تولیدات شاخص یک سال سینمای ایران در آن ارائه می‌شد، اما چند سالی است که این اتفاق نمی‌افتد؛ برخی کارگردان‌ها به دلیل علاقه به حضور در جشنواره‌های بین‌المللی، اولین نمایش فیلم خود را در جشنواره فجر انجام نمی‌دهند و برخی دیگر، مانند کارگردان‌هایی که فیلم‌های کمدی مناسب گیشه می‌سازند، آثارشان را به جشنواره ارائه نمی‌کنند. این مسائل باعث شده که جشنواره فجر در سال‌های اخیر کمتر نقش ویترین سینمای ایران را داشته باشد و همه تولیدات شاخص سال الزاماً در آن دیده نشود.

نیم‌شب؛ زایش همبستگی در تاریک‌ترین ساعت

اصفهان امروز
شهرزاد فلاح

نیم‌شب، تماشاگر را به دل لحظه‌ای می‌برد که جامعه در مرز فروپاشی ایستاده و انسان‌ها میان ترس و مسئولیت، معنای تازه‌ای از همبستگی را کشف می‌کنند.

محمدحسین مهدویان در این اثر، جنگ را نه در هیاهوی انفجارها، بلکه در سکوت نگاه‌ها و انتخاب‌های انسانی روایت می‌کند؛ جایی که تاریکی، زمینه تولد نور و ایستادگی می‌شود.

نیم‌شب، بیش از آنکه درباره جنگ باشد، درباره لحظه‌ای است که یک جامعه ناگهان خود را در آستانه فروپاشی می‌بیند و تصمیم می‌گیرد از نو معنا پیدا کند. مهدویان در این اثر، بحران را نه به‌عنوان صحنه‌ای پرهیاهو، بلکه به‌مثابه تجربه‌ای درونی و جمعی تصویر می‌کند؛ تجربه‌ای که آرام‌آرام در رفتار، نگاه و انتخاب‌های انسان‌ها رسوخ می‌کند.

فیلم با ساختن فضایی ناآرام و متزلزل، مخاطب را وارد جهانی می‌کند که در آن امنیت به خاطره‌ای دور تبدیل شده است. «نیم‌شب» از همان ابتدا بر حس نااطمینانی تکیه می‌کند؛ سکوت‌های کش‌دار، قاب‌های محدود و ضرباهنگی که گاه نفس‌گیر و گاه سنگین است، تماشاگر را در وضعیت تعلیق دائمی نگه می‌دارد. اینجا جنگ نه یک نمایش بیرونی، بلکه سایه‌ای است که بر روان آدم‌ها افتاده است.

یکی از وجوه قابل‌تأمل فیلم، نوع نگاه آن به مفهوم جمع است. قهرمان در نیم‌شب یک فرد نیست؛ بلکه شبکه‌ای از آدم‌هاست که هرکدام در مواجهه با بحران، بخشی از یک پیکره بزرگ‌تر می‌شوند. فیلم نشان می‌دهد که چگونه شرایط حاد می‌تواند انسان‌ها را از فردیت منفصل به همبستگی معنادار برساند؛ مسیری که از ترس آغاز می‌شود و به مسئولیت ختم می‌گردد.

از نظر روایی، اثر در خلق موقعیت‌های بحرانی موفق عمل می‌کند. تنش‌ها طبیعی و قابل لمس‌اند و بسیاری از لحظات، حس اکنون دارند؛ گویی رخدادها نه بازسازی گذشته، بلکه تجربه‌ای زنده‌اند. با این حال، در برخی بخش‌ها شخصیت‌ها بیش از آنکه زیسته شوند، نماینده ایده‌ها باقی می‌مانند و همین مسئله گاه از عمق دراماتیک می‌کاهد. اگر شخصیت‌ها فرصت بیشتری برای آشکارشدن لایه‌های درونی خود داشتند، تأثیر عاطفی فیلم می‌توانست ماندگارتر شود.

در حوزه بازیگری، فیلم ترکیبی از لحظات درخشان و اجراهای معمولی را در خود دارد. برخی بازی‌ها به‌خوبی با فضای واقع‌گرایانه اثر هماهنگ شده‌اند و حس خستگی، اضطراب و ایستادگی را منتقل می‌کنند، در حالی که در چند نقش، کنترل احساسات و ریتم درونی به‌اندازه فضای فیلم صیقل یافته نیست. با این وجود، هسته احساسی فیلم حفظ می‌شود و روایت از انسجام نمی‌افتد. اما نقطه قوت اصلی نیم‌شب در لحن و نگاه آن نهفته است. مهدویان به‌جای بزرگ‌نمایی یا قهرمان‌سازی اغراق‌آمیز، به سراغ جزئیات انسانی می‌رود؛ لحظه‌های کوچک همکاری، تردید، ترس و تصمیم. همین توجه به امر انسانی است که فیلم را از یک روایت صرفا ملی فراتر می‌برد و به اثری درباره بقا، هویت و بازسازی تبدیل می‌کند.

نیم‌شب فیلمی است درباره تاریکی‌ای که الزاما به پایان نمی‌رسد، اما انسان را وادار می‌کند نور را در درون خود جست‌وجو کند. شاید اثر در برخی جنبه‌ها بی‌نقص نباشد، اما تصویری که از جامعه در لحظه فشار ترسیم می‌کند، صادقانه و تأمل‌برانگیز است؛ روایتی از مردمی که در دل بحران، نه فقط برای بقا، بلکه برای حفظ معنا می‌ایستند.

در نهایت، نیم‌شب را می‌توان تلاشی برای بازخوانی مفهوم ایستادن در زمانه بحران دانست؛ ایستادنی که نه از جنس شعار، بلکه از دل تجربه زیسته انسان‌ها برمی‌آید. فیلم نشان می‌دهد که حتی در تاریک‌ترین لحظات، امید می‌تواند در ساده‌ترین کنش‌ها متولد شود؛ در کنار هم ماندن، در نترسیدن، در انتخاب مسئولیت به‌جای گریز. این نگاه انسانی، به اثر کیفیتی تأمل‌برانگیز می‌بخشد و آن را از یک روایت صرفا موقعیت‌محور فراتر می‌برد.

نیم‌شب اگرچه بی‌نقص نیست، اما تماشاگر را با پرسشی ماندگار ترک می‌کند: در لحظه‌ای که همه چیز فرومی‌ریزد، آنچه یک جامعه را سرپا نگه می‌دارد چیست؟ پاسخ فیلم، نه در قدرت و نه در هیاهو، بلکه در پیوندهای انسانی و معنایی نهفته است که آدم‌ها در دل بحران برای ادامه زیستن می‌آفرینند؛ نوری آرام که از دل تاریکی سر برمی‌آورد و راه را روشن می‌کند.

قلم‌زنی؛ حکاکی اندیشه و قدرت بر فلز در تاریخ هنر ایران

در هنر ایرانی، گاه تصویر با رنگ زاده می‌شود و گاه با ضربه. قلم‌زنی هنری است که نقش را با تکرار ضربه‌هایی حساب‌شده بر دل فلز می‌نشاند. این هنر، روایت تماس مستقیم دست انسان با فلز است؛ جایی که اندیشه، صبر و اقتدار، همزمان بر سطحی سخت نقش می‌بندند و اثری ماندگار می‌آفرینند.

به گزارش ایمنا، قلم‌زنی از کهن‌ترین هنرهای فلزی ایران به‌شمار می‌آید؛ هنری که ریشه‌های آن به دوران پیش از اسلام بازمی‌گردد و همواره با ساختار قدرت، آیین و زندگی روزمره پیوند داشته است. شواهد باستان‌شناسی نشان می‌دهد که ایرانیان از دوران مادها و هخامنشیان، به فنون تزئین فلزات آشنا بوده‌اند. ظروف فلزی نقش‌دار، ابزار آیینی و اشیای تشریفاتی، نشانه‌هایی روشن از حضور اندیشه قلم‌زنی در فرهنگ مادی ایران هستند؛ هرچند شکل کلاسیک این هنر در دوره‌های بعدی به تکامل رسید.

در دوره ساسانی، قلم‌زنی به زبانی تصویری بدل شد که روایت‌گر اقتدار سیاسی، باورهای دینی و شکوه درباری بود. نقش شکارگاه‌ها، پیکره شاهان و نمادهای آیینی، بر ظروف نقره و فلزات گران‌بها حک می‌شد و این آثار، نه‌تنها کارکرد مصرفی، بلکه جایگاهی نمادین و نمایشی داشتند. قلم‌زنی در این دوره، ابزاری برای ثبت تصویر رسمی قدرت بود؛ تصویری که ماندگاری فلز، آن را از زمان فراتر می‌برد.

با ورود اسلام به ایران، قلم‌زنی دچار دگرگونی مفهومی و بصری شد. پرهیز از تصویرگری انسانی در بسیاری از دوره‌ها، زمینه‌ساز گسترش نقوش هندسی، گیاهی و کتیبه‌های خوشنویسی شد. آیات قرآن، ادعیه و اشعار، جای پیکره‌ها را گرفتند و قلم‌زنی به هنری عمیقا معنوی بدل شد. در این دوران، فلز دیگر تنها حامل تصویر نبود، بلکه بستری برای انتقال کلام مقدس و معناهای درونی شد.

دوره صفویه را می‌توان یکی از درخشان‌ترین مقاطع قلم‌زنی ایران دانست که با حمایت حکومت از هنرها و تمرکز کارگاه‌های هنری در شهرهایی چون اصفهان، قلم‌زنی به اوج انسجام فنی و زیبایی‌شناختی رسید. آثار این دوره، با ترکیبی متعادل از نقش، عمق و ریتم، نشان‌دهنده بلوغ کامل این هنر هستند. قلم‌زن در این مرحله، هنرمندی صاحب سبک بود که امضای ذهنی خود را بر فلز به جا می‌گذاشت.

از نظر فنی، قلم‌زنی هنری مبتنی بر شناخت عمیق ماده است. فلزاتی چون مس، نقره، برنج و گاه طلا، هرکدام رفتار خاصی در برابر ضربه دارند و قلم‌زن باید این تفاوت‌ها را به‌خوبی بشناسد. انتخاب قلم، زاویه ضربه و میزان فشار، همگی در کیفیت نهایی اثر تعیین‌کننده‌اند. این وابستگی شدید به مهارت فردی، سبب شده قلم‌زنی همواره هنری متکی بر تجربه و شاگردی طولانی باشد.

در بعد اجتماعی، قلم‌زنی همواره جایگاهی میان هنر درباری و زندگی مردمی داشته است. از ظروف تشریفاتی گرفته تا وسایل کاربردی روزمره، آثار قلم‌زنی در لایه‌های مختلف جامعه حضور داشته‌اند. در بسیاری از خانواده‌ها، ظروف قلم‌زنی بخشی از دارایی ارزشمند به‌شمار می‌آمدند و گاه به‌عنوان میراث خانوادگی منتقل می‌شدند. این حضور مستمر، قلم‌زنی را به هنری آشنا و قابل لمس برای جامعه تبدیل کرده است.

از منظر اقتصادی، قلم‌زنی هنری با ارزش افزوده بالاست، اما تولید آن زمان‌بر و پرهزینه است. هر اثر، نیازمند ساعت‌ها کار دستی و مهارت تخصصی است و همین مسئله، امکان رقابت آن را با تولیدات صنعتی محدود می‌کند. با این حال، آثار قلم‌زنی به‌دلیل اصالت، دوام و هویت فرهنگی، جایگاه ویژه‌ای در بازار صنایع‌دستی، گردشگری فرهنگی و مجموعه‌های هنری دارند. این هنر، بیش از آن‌که بر تیراژ بالا تکیه کند، بر کیفیت و اصالت استوار است.

در دوره معاصر، قلم‌زنی با چالش‌هایی چون کاهش شاگردان، تغییر ذائقه مصرف و فشار بازار ارزان‌قیمت روبه‌رو است. با این وجود، ظرفیت تطبیق این هنر با نیازهای امروز همچنان وجود دارد. تولید آثار کاربردی متناسب با زندگی معاصر، آموزش اصولی و حمایت از کارگاه‌های اصیل، می‌تواند قلم‌زنی را از خطر تکرار صرف یا فراموشی برهاند.

قلم‌زنی در نهایت، هنر حکاکی زمان است. هر ضربه قلم، رد لحظه‌ای است که دیگر بازنمی‌گردد و هر نقش، سندی از تمرکز و حضور انسان در برابر ماده‌ای سخت و خاموش. این هنر، یادآور آن است که زیبایی گاه از مسیر سختی می‌گذرد؛ از فلزی که زیر ضربه‌ها، نه می‌شکند و نه تسلیم می‌شود، بلکه به معنا بدل می‌گردد.

خبر

اقتباسی از «شب‌های روشن» داستایوفسکی

کارگردان نمایش «ناستنکا» با اشاره به ویژگی‌های اجرایی این اثر از چالش‌ها و امکانات اقتباس از آثار داستایوفسکی در تئاتر گفت.

مانی یونسی کارگردان نمایش «ناستنکا» که این شب‌ها در بوتیک هنر ایران روی صحنه رفته است در گفتگو با مهر درباره موضوع این نمایش توضیح داد: من این نمایشنامه را با نگاهی به رمان کوتاه «شب‌های روشن» نوشته فئودور داستایوفسکی نویسنده روسی نوشتم.

«ناستنکا» درباره مردی است که در توهم خود زندگی می‌کند و هرشب به پارکی می‌رود تا آنجا هم‌صحبتی بیابد.

در یکی از این شب‌ها او با زنی آشنا می‌شود که هرشب به آنجا می‌آید تا با معشوقش دیدار کند اما گمان می‌کند که معشوقش دیگر او را رها کرده است و قرار نیست که دیگر هرگز بازگردد.

او ادامه داد: در یکی از شب‌ها که آن ۲ یکدیگر را می‌بینند صحبتی میانشان شکل می‌گیرد، کم‌کم حسی عاطفی از طرف مرد نسبت به زن به وجود می‌آید که هر شب بیشتر و بیشتر می‌شود.

در این نمایش ما یک شخصیت داریم که راوی افکار شخصیت مرد است.

او احساسات، رویاها و کابوس‌هایی را که توسط مرد گفته نمی‌شود با پرفورمنس یا مونولوگ روایت می کند.

این افکار حتی زمانی که مرد سلام می‌کند یا کارهای ساده‌ای انجام می‌دهد، وجود دارند و تنها زمانی که مرد مشغول صحبت با زن می‌شود این راوی افکار ساکت می‌شود.

این کارگردان جوان درباره چرایی انتخاب «شب‌های روشن» برای اقتباس عنوان کرد: این دومین کاری است که بر اساس آثار این نویسنده روس می‌سازم و مدتی قبل یک فیلم کوتاه نیز بر اساس رمان «نازنین» ساختم.

داستایوفسکی نویسنده بسیار بزرگی است و پشت هر کلمه شخصیت‌هایش حرف‌های نگفته بسیار زیادی وجود دارد. داستایوفسکی زیرساختی قوی به هر نویسنده و کارگردانی می‌بخشد و در عین حال امکان خلاقیت را نیز برای آنها فراهم می‌کند.

داستایوفسکی اولین نویسنده‌ای بود که من را عاشق کتاب، ادبیات و زندگی کرد و دوست دارم اثری سومی نیز بر اساس داستان‌های او بسازم.

یونسی با اشاره به ویژگی‌های اجرایی این اثر بیان کرد: تا جایی که تحقیق کرده‌ام، جز چند اجرای دانشجویی در آمریکا تا به حال تئاتری از رمانک «شب‌های روشن» داستایوفسکی روی صحنه نرفته است. این کتاب بسیار خواندنی است اما جذابیت بصری ندارد و اجرای آن در قالب تصویر و تئاتر کار بسیار دشواری است. من از بنیان این اثر یعنی مردی تنها در جستجوی یک هم‌صحبت که کم‌کم با جنسیت زن آشنا می‌شود، استفاده کردم، ویژگی‌های مختص این ۲ شخصیت را در نظر گرفتم و وقتی افکار راوی را در تصویر کار آوردم همه چیز جذاب‌تر شد.کارگردان نمایش «ناستنکا» در پایان ابراز کرد: تماشای رویاهای دست‌نیافتنی یک مرد برایم جذاب بود. راوی در نمایش با زن می‌رقصد، به او نزدیک می‌شود و ابراز عشق می‌کند اما هیچ یک از این اتفاقات در واقعیت رخ نمی‌دهد. ما روی جزئیات کار و میزانسن وقت زیادی گذاشتیم و چیزهایی مانند رنگ‌های به کار رفته، جهت حضور شخصیت در برابر تماشاگر و زاویه‌ها همه فکر شده است و در نمایش از بدن‌ها، افکار، حرکات موزون و حرکات و چرخش‌های تکراری استفاده کرده‌ایم. دوست داشتم به تماشاگر نشان بدهم که زندگی چقدر برای این مرد تکراری شده و هرچند در لحظاتی که ناشی از حضور زن است شاد می‌شود، اما خیلی زود دوباره به چرخه غم‌انگیز زندگی خودش باز می‌گردد؛ آتش لحظات شادی‌آور برای او خیلی زود با کلیشه، سکوت و غم خاموش می‌شود. تلاش کردم تا مخاطب چنان غرق در سکوت‌ها بشود که از زندگی رونده باز بماند.

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

۳۴۱۷-۱- برابر رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۰۲۰۲۶۰۲۱۶۷۱ مورخ ۱۴۰۴/۰۹/۰۸ هیات اول / متقاضی احمدرضا محمودی به شناسنامه شماره ۹۹۹ کدملی ۱۲۹۱۰۴۳۴۷۰ صادره فرزند محمد مبنی بر صدور سند مالکیت نسبت به ششدانگ یک باب خانه به مساحت ۹۱ متر مربع از پلاک شماره ۱۵۱۸۳/۱۱ واقع در بخش ۵ اداره ثبت اسناد و املاک شمال اصفهان مالک رسمی آمنه لنجانیان به موجب سند ۱۰۴۴۰ مورخ ۴۴/۵/۲۶ دفتر ۶۷ اصفهان بوده که مورد درخواست مع الواسطه به موجب قولنامه به متقاضی واگذار و تعدادی از شهود آن را تایید نموده اند. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی میشود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۱۱/۲۵ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۱۲/۱۰ رئیس اداره ثبت اسناد و املاک شمال اصفهان- حسین زمانی علویجه ۲۱۲۳۶۵۴/م الف

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

۳۴۰۱-۱- برابر آراء صادره هیئتهای اول و دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی نجف آباد تصرفات مالکانه و بلامعارض متقاضیان محرز گردیده است. لذامشخصات متقاضیان واملاک موردتقاضا به شرح زیر به منظور اطلاع عموم در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضیان اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را در اداره ثبت اسناد واملاک محل تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود رابه مرجع قضایی تقدیم نمایند.

رای شماره ۴۶۵۰ مورخ ۱۴۰۳/۰۷/۰۲- آقای علی منتظری نجف آبادی به شناسنامه شماره ۳۰۱۴ کدملی ۱۰۹۲۱۱۴۶۷۱ صادره نجف آباد فرزند محمود در ششدانگ یک باب خانه به مساحت ۱۱۶۸۳ مترمربع قسمتی از پلاک شماره ۱ فرعی از ۱۱۹۹ اصلی واقع در قطعه ۱۰ بخش ۱۱ حوزه ثبت ملک اصفهان- سند رسمی شماره ۱۲۰۰۷ - ۱۳۹۸/۰۵/۲۳ دفتر ۳۴۳ نجف آباد. تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۱۱/۲۵ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۱۲/۱۰ واحد ثبتی حوزه ثبت ملک نجف آباد ۲۱۲۲۰۲۸/م الف

آگهی فقدان سند مالکیت

۳۴۰۷- ۱- شماره نامه: ۱۴۰۴۸۵۶۰۲۰۳۳۰۰۴۸۳۳ با عنایت به اینکه سند مالکیت ششدانگ دو باب خانه متصل به هم به شماره ۱۲۴ و ۲۰۴۰ فرعی از شماره ۳۳ -اصلی (که در راستای استاندارد سازی به پلاک ۴۲۲۷ فرعی از اصلی مرقوم تبدیل گردیده است) واقع در نطنز جزء بخش ۹ حوزه ثبتی نطنز ثبت شده در صفحه ۵۸۴ دفتر ۷۹ املاک و بشماره چاپی ۲/۴۹۷۰۰۶ بنام آقای حاج عباس تعمیری نطنزی فرزند عزیزاله ثبت و صادر گردیده است و به موجب سند انتقال ۵۳۵۹۹ مورخ ۱۳۶۷/۱۲/۲۲ تمامی سه دانگ از ششدانگ پلاک مرقوم به آقای مهدی تعمیری نطنزی فرزند عباس انتقال قطعی گردیده است و سپس بموجب گواهی حصر وراثت ۱۰۹۵ مورخ ۱۳۷۵/۰۸/۲۰ شعبه اول دادگاه عمومی حقوقی نطنز عباس تعمیری نطنزی فوت ورثه حین الفوتش عبارتند از خانم ربابه بناء قصبه (همسر) و آقایان جواد - محمد - مهدی و خانم تاج و پروین شهرت همگی تعمیری نطنزی و بموجب گواهی حصر وراثت ۸۳/۲۲۱ مورخ ۱۳۸۳/۰۲/۲۷ شعبه اول دادگاه حقوقی نطنز مهدی تعمیری فوت و تنها ورثه وی ربابه بناء قصبه میباشد و بموجب گواهی حصر وراثت ۳۰۳ مورخ ۱۳۹۲/۰۷/۱۴ شعبه اول حصر وراثت شورای حل اختلاف نطنز ربابه بناء قصبه فوت ورثه حین الفوتش عبارتند از ۱ - خانم تاج - پروین- جواد و محمد شهرت همگی تعمیری نطنزی و لاغیر لذا آقای محمد تعمیری نطنزی یکی از ورثه تقاضای صدور سند مالکیت سهم الارث خود از مورد ثبت فوق را دارد و اعلام داشته که سند مالکیت اولیه فوق الذکر نزدیکی دیگر از ورثه بوده که به ایشان ابلاغ ولی در فرجه قانونی سندی به این اداره ارائه نشده است و نامبرده برابر درخواست وارده ۱۴۰۴۲۱۷۰۲۰۳۳۰۰۷۵۰۱ مورخ ۱۴۰۴/۰۹/۳۰، منضم به دو برگ استشهادیه که امضاء شهود آن به شماره شناسه یکتا ۱۴۰۴۰۲۱۵۵۸۸۴۰۰۰۴۹۵ و رمز تصدیق ۱۴۲۷۷۲ که به تایید دفترخانه اسناد رسمی شماره ۷ نطنز رسیده است مدعی مفقود شدن سند مالکیت مرقوم با مشخصات فوق در اثر اسباب کشی و عدم ارائه از سوی ورثه می باشد و درخواست سند مالکیت المثنی ملک فوق را نموده است. لذا مراتب به استناد تبصره یک اصلاحی ذیل ماده ۱۲۰ آیین نامه قانون ثبت در یک نوبت آگهی می شود چنانچه کسی مدعی انجام معامله نسبت به ملک مرقوم یا وجود سند مالکیت نزد خود میباشد از تاریخ انتشار این آگهی ظرف مدت ده روز اعتراض خود را کتبا ضمن ارائه اصل سند مالکیت یا سند معامله به این اداره تسلیم و رسید اخذ نماید تا مراتب صورتمجلس و اصل سند مالکیت به ارائه کننده سند مسترد گردد بدیهی است اگر ظرف مدت مقرر اعتراضی نرسید یا در صورت اعتراض اصل سند مالکیت یا سند معامله ارائه نشود اقدام به صدور سند مالکیت المثنی طبق مقررات خواهد شد. تاریخ انتشار: ۱۴۰۴/۱۱/۲۵ رحمت اله شاهدی- مدیر واحد ثبتی حوزه ثبت ملک نطنز ۲۱۲۲۲۶۱/م الف

آگهی تحدید حدود اختصاصی

۳۴۲۰-۱- چون تحدید حدود اختصاصی ششدانگ یکبابخانه به مساحت ۱۶۵/۷۲ متر مربع به شماره ۲۲۴۰ فرعی مجزی از ۷۱۱ فرعی از پلاک ۴۰ - اصلی واقع در بخش ۲ کاشان که طبق پرونده ثبتی به نام محمد سنائی زاده در جریان ثبت است به علت عدم حضور متقاضی ثبت به عمل نیامده بنا به دستور قسمت اخیر ماده ۱۵ قانون ثبت بر طبق تقاضای نامبرده تحدید حدود ملک مرقوم در تاریخ ۱۴۰۴/۱۲/۲۴ در ساعت ۸ صبح در محل شروع و انجام خواهد شد. لذا بموجب این آگهی به کلیه مجاورین و مالکین اخطار میگردد که در روز و ساعت مقرر در محل حاضر شوند اعتراضات مجاورین و صاحبان املاک طبق ماده ۲۰ قانون ثبت از تاریخ صورتمجلس تحدیدی تا ۳۰ روز پذیرفته خواهد شد. طبق تبصره ۲ ماده واحده قانون تعیین تکلیف پرونده های معترضی ثبت؛ معترض ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض به این اداره بایستی با تقدیم دادخواست به مراجع ذیصلاح قضایی گواهی تقدیم دادخواست را اخذ نموده و به این اداره تسلیم نماید. تاریخ انتشار: ۱۴۰۴/۱۱/۲۵ ریاست اداره ثبت اسناد و املاک کاشان آقای محمد علی ناظمی شناسه: ۲۱۲۴۱۹۳

آگهی تحدید حدود اختصاصی

۳۴۱۹-۱- چون تحدید حدود اختصاصی ششدانگ یکبابخانه نیمه ساز به مساحت ۱۸۳/۶۲ متر مربع به شماره ۶۸۵۱ فرعی مجزی از ۱۸۲۲ فرعی از پلاک ۱ - اصلی واقع در بخش ۴ کاشان که طبق پرونده ثبتی به نام زهرا قانعی بیدگلی در جریان ثبت است به علت عدم حضور متقاضی ثبت به عمل نیامده بنا به دستور قسمت اخیر ماده ۱۵ قانون ثبت بر طبق تقاضای نامبرده تحدید حدود ملک مرقوم در تاریخ ۱۴۰۴/۱۲/۲۳ در ساعت ۸ صبح در محل شروع و انجام خواهد شد. لذا بموجب این آگهی به کلیه مجاورین و مالکین اخطار میگردد که در روز و ساعت مقرر در محل حاضر شوند اعتراضات مجاورین و صاحبان املاک طبق ماده ۲۰ قانون ثبت از تاریخ صورتمجلس تحدیدی تا ۳۰ روز پذیرفته خواهد شد. طبق تبصره ۲ ماده واحده قانون تعیین تکلیف پرونده های معترضی ثبت؛ معترض ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض به این اداره بایستی با تقدیم دادخواست به مراجع ذیصلاح قضایی گواهی تقدیم دادخواست را اخذ نموده و به این اداره تسلیم نماید. تاریخ انتشار: ۱۴۰۴/۱۱/۲۵ ریاست اداره ثبت اسناد و املاک کاشان آقای محمد علی ناظمی شناسه: ۲۱۲۴۲۰۵